



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 20/11
10.06.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Миломира Николића, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.87/11 од 04.04.2011. године, против правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда у Београду - Одељења у Н.С. III-312 - ПРЖ. број 28948/10 од 18.01.2011. године и решења Комисије за прекршаје Царинарнице С. 01.09.П-број 897/08 од 17.02.2009. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 10.06.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се **ОДБИЈА**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда у Београду - Одељења у Н.С. III-312 - ПРЖ. број 28948/10 од 18.01.2011. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног и потврђено решење Министарства финансија Републике Србије, Управа царина, Комисије за прекршаје Царинарнице С. 01.09.П-број 897/08 од 17.02.2009. године, којим је окривљени П.Д. из П. оглашен одговорним због прекршаја из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона, учињеног на начин, у месту и у време како је наведено у изреци тог решења, кажњен новчаном казном у износу од 665.000,00 динара и изречена му је заштитна мера одузимања предмета прекршаја.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда у Београду, Одељења у Н.С. и решења Комисије за прекршаје Царинарнице С., Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 8. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 5. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је првостепено решење о прекршају донето од стране ненадлежног органа при чему је прекршајни орган прекорачио овлашћења која има по закону сходно одредби члана 285. став 2. у вези члана 306. став 1. Закона о прекршајима. Чланом 306. став 1. Закона о прекршајима, који се примењује од 01.01.2010. године, прописано је да ће се прекршајни поступак у коме до дана примене овог Закона не буде донето правноснажно решење, наставити по одредбама овог закона. Изрицање заштитне мере од стране Комисије за прекршаје Царинарнице С. је у супротности са одредбом члана 285. став 2. у вези члана 306. став 1. Закона о прекршајима, будући да је изречена од ненадлежног органа имајући у виду да је правноснажност наступила тек 18.01.2011. године, чиме је повређен закон на штету окривљеног због прекорачења овлашћења првостепеног органа прописаних законом. Виши прекршајни суд у Београду, Одељење у Н.С. одлучујући о жалби уместо да укине првостепено решење о прекршају и списе предмета по службеној дужности достави Прекршајном суду у Суботици као надлежном за поступање донео је пресуду којом жалбу одбија. Орган управе је био дужан да уступи предмет надлежном суду. Предлаже да суд захтев уважи, укине пресуду Вишег прекршајног суда у Београду, Одељења у Н.С. и решење Комисије за прекршаје Царинарнице С. и предмет врати Прекршајном суду у Суботици као надлежном на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се, према оцени Врховног касационог суда, наводима захтева за заштиту законитости указује да су пресудом Вишег прекршајног суда - Одељења у Н.С. од 18.01.2011. године и решењем Министарства финансија Републике Србије, Управа царина, Комисија за прекршаје Царинарнице С. од 17.02.2009. године повређене одредбе члана 234. став 1. тачка 8. у вези члана 285. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008 и 111/2009) и да је повређено материјално прекршајно право у смислу члана 235. став 1. тачка 5. овог закона. У овој прекршајној ствари је првостепено решење донето 17.02.2009. године, односно пре ступања на снагу Закона о прекршајима и то од стране надлежног органа. Царинским законом ("Сл. гласник РС" бр. 73/03... 9/10) у члану 252. став 2.

тачка 8. прописано је да управа царина у складу са делокругом утврђеним законом који уређује образовање и делокруг министарстава води првостепени царинско-прекршајни поступак за прекршаје прописане овим законом и другим прописима којима је то дато у надлежност. Одредбама члана 391. до 395. овог Закона одређени су органи за вођење прекршајног поступка тако што је, поред осталог одређено да прекршајни поступак у првом степену води и одлуку о прекршају доноси комисија за прекршаје царинарнице која се образује у свакој царинарници. Одредбама члана 333. до 384. овог Закона прописани су прекршаји за које је предвиђено изрицање новчане казне, док су одредбама члана 385. до 390. предвиђене заштитне мере које се могу изрећи за поједине од претходно прописаних прекршаја. И према Закону о прекршајима који је био у примени до 01.01.2010. године за прекршаје из области царинског пословања прекршајни поступак у првом степену води комисија за прекршаје.

Обзиром на наведене законске прописе Врховни касациони суд налази да је у овој прекршајној ствари првостепено решење којим је П.Д. из П. оглашен одговорним за прекршај из члана 334. став 1. тачка 1. Царинског закона и кажњен новчаном казном у износу од 665.000,00 динара донето од стране надлежног органа и уз правилну примену одредаба члана 385. став 5. Царинског закона који је важио у време доношења првостепеног решења при изрицању заштитне мере одузимања робе која је предмет прекршаја. То даље значи да су неосновани наводи захтева да је првостепено решење о прекршају донето од стране ненадлежног органа и да је првостепени прекршајни орган прекорачио при изрицању заштитне мере одузимања робе овлашћења прописана законом. Како је првостепено решење о прекршају донето пре ступања на снагу новог Царинског закона и Закона о прекршајима који је у примени од 01.01.2010. године то се у поднетом захтеву неосновано указује да је комисија за прекршаје царинарнице као орган управе била дужна да уступи предмет надлежном прекршајном суду а у прекршајној ствари у којој је већ донета првостепена прекршајна одлука од стране надлежног органа и без повреде материјалног права при изрицању заштитне мере. Имајући у виду и одредбе члана 306. став 1. Закона о прекршајима који је у примени од 01.01.2010. године овај суд налази да је Виши прекршајни суд без повреде закона на штету окривљеног поступио када је жалбу окривљеног одбио. По налажењу овог суда промена надлежности за одлучивање у првом степену после доношења првостепеног решења од стране у том моменту надлежног органа, није од утицаја на законитост решења које се испитује у жалбеном поступку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 266. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Председник већа - судија

Радојка Маринковић,с.р.

Снежана Живковић,с.р.